

Енергетична безпека України

Оцінка напередодні зими

International
Energy Agency

iea

INTERNATIONAL ENERGY AGENCY

The IEA examines the full spectrum of energy issues including oil, gas and coal supply and demand, renewable energy technologies, electricity markets, energy efficiency, access to energy, demand side management and much more. Through its work, the IEA advocates policies that will enhance the reliability, affordability and sustainability of energy in its 32 Member countries, 13 Association countries and beyond.

This publication and any map included herein are without prejudice to the status of or sovereignty over any territory, to the delimitation of international frontiers and boundaries and to the name of any territory, city or area.

Source: IEA.
International Energy Agency
Website: www.iea.org

IEA Member countries:

Australia
Austria
Belgium
Canada
Czech Republic
Denmark
Estonia
Finland
France
Germany
Greece
Hungary
Ireland
Italy
Japan
Korea
Latvia
Lithuania
Luxembourg
Mexico
Netherlands
New Zealand
Norway
Poland
Portugal
Slovak Republic
Spain
Sweden
Switzerland
Republic of Türkiye
United Kingdom
United States

The European Commission also participates in the work of the IEA

IEA Association countries:

Argentina
Brazil
China
Egypt
India
Indonesia
Kenya
Morocco
Senegal
Singapore
South Africa
Thailand
Ukraine

Енергетичний сектор України залишається однією з основних цілей російських повітряних ударів

У той час як Україна вступає в четверту зиму війни, її енергетична інфраструктура продовжує бути мішенню для російських атак. Українська газова та електроенергетична інфраструктура залишаються вразливими, а кількість ракет і безпілотників, що вражають критично важливі об'єкти та трубопроводи, зростає. До того ж постійний виклик для української системи протиповітряної оборони та засобів пасивного захисту становить удосконалення тактики й технологій ворога.

Енергетична безпека має центральне значення для загальної безпеки України. Першорядним завданням є збереження доступу українських громадян до теплопостачання та електроенергії, особливо в холодні зимові місяці. Хоча Україна досягла серйозних успіхів у відновленні та зміцненні життєстійкості своєї енергосистеми протягом весни та літа, становище залишається ненадійним, і ризик значних перебоїв та широкомасштабної дестабілізації зберігається, особливо якщо росія ще більше посилить цілеспрямовані удари або температура в найближчі місяці опуститься нижче, ніж очікується.

Наведений тут аналіз спирається на доповідь МЕА [Енергетична безпека України та прийдешня зима](#), що була опублікована у вересні 2024 року. У ньому міститься оновлена інформація про останні події та зміни за період до жовтня 2025 року та пропонуються ключові заходи, які можуть ужити Україна та її партнери для усунення нагальних вразливостей енергетичної безпеки цієї зими та сприяння довгостроковій стійкості енергетичної системи.

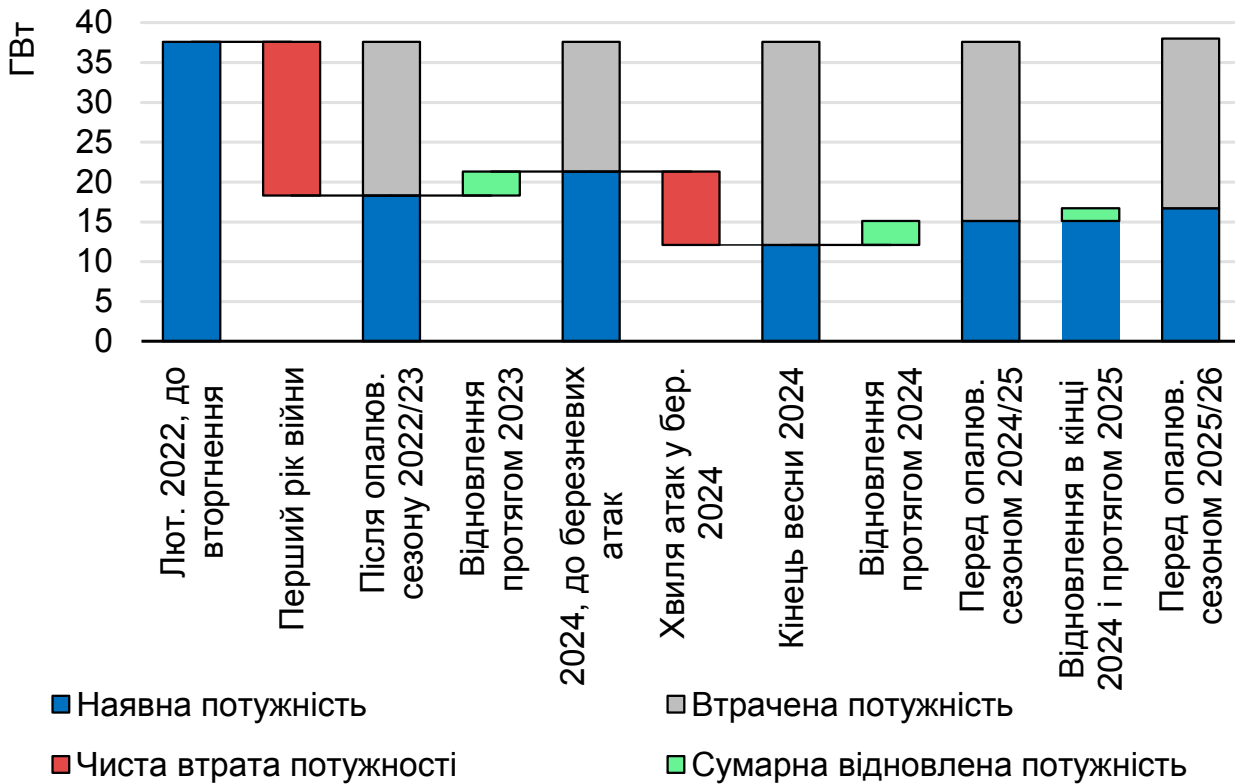
Попри значний прогрес у відновленні електроенергетичних систем у 2025 році, ризики залишаються високими

З кінця минулого опалювального сезону Україна активно працювала над відновленням пошкодженої енергетичної інфраструктури, одночасно додаючи нові потужності розподіленої генерації та нарощуючи місткість систем накопичення електроенергії.

До 2022 року розмір керованої потужності генерації електроенергії України становив близько 38 гігаватів (ГВт). Втрати в перший рік війни через окупацію, руйнування та/або пошкодження сягали 19 ГВт, а після додаткових концентрованих атак навесні 2024 року генерувальні потужності знизилися до 12 ГВт. Напередодні зими 2024-2025 років Україна змогла відновити 3 ГВт електрогенерації й протягом минулого року вона продовжувала ремонтувати пошкоджені та вводити нові потужності.

Електроенергетичний мікс України зберігає високу залежність від трьох діючих АЕС, що розташовані на заході та в центрі України й разом забезпечують 50 % (або 7,7 ГВт) потужності з виробництва електроенергії в країні.

Доступна встановлена потужність керованої електрогенерації в Україні

IEA. CC BY 4.0.

Джерела: аналіз МЕА, що ґрунтується на інформації, отриманій від DiXi Group, мережі ENTSO-E, Європейської Комісії, проекту Green Deal Ukraine, Київської школи економіки; ПРООН (2023): оновлений звіт з оцінки збитків у сфері енергетики станом на червень 2023 року «Зелений перехід енергетичного сектору України»; «Українська правда» (2024): «Росія вже знищила 9,2 ГВт української генерації — посол ЄС»; «Енергореформа»: Енергетикам на початок ОЗП вдалося відновити приблизно 3 ГВт пошкодженої РФ генерації – радник прем'єра; DiXi Group (2025): «Summer Outlook 2025. Електрична енергія»; та «Interfax Україна» (2025): «Україна до кінця року має відновити 3,2 ГВт пошкоджених об'єктів енергетики — Міністр енергетики».

На енергетичну безпеку України продовжує позитивно впливати з'єднання української енергосистеми з європейською мережею після їх синхронізації в березні 2022 року. Ця інтеграція виявилася життєво важливою, оскільки дає змогу імпортувати електроенергію в періоди пікового споживання, а також експортувати її, що допомагає стабілізувати українську електромережу й отримувати дохід, коли внутрішнє виробництво є достатнім. У 2024 році Україна імпортувала рекордні 4436 гігават-годин (ГВт-год) електричної енергії, що відображає значний масштаб пошкоджень, яких зазнала національна система генерації електроенергії. [У перші дев'ять місяців 2025 року](#) обсяги імпорту знижувалися тією мірою, як відбувалося поступове відновлення потужностей генерації, і в період із червня до вересня Україна стала чистим експортером електроенергії та лише у вересні передала за кордон 635 ГВт — найбільший місячний обсяг експорту від початку повномасштабного вторгнення. Однак ця тенденція починає змінюватися зі зростанням кількості та інтенсивності російських ударів, і протягом більшої частини жовтня Україна все більше покладалася на імпорт.

Протягом останнього року було досягнуто прогресу в розширенні пропускної спроможності міждержавних перетинів для торгівлі електричною енергією.

Починаючи з грудня 2024 року гарантована потужність для імпорту електроенергії була встановлена на рівні 2,1 ГВт у зимові місяці та 1,7 ГВт — у літні, тоді як потужність для експорту була збільшена з 550 до 650 МВт. Доступна для торгівлі потужність нині обчислюється щотижня шістьма регіональними операторами систем передачі, що забезпечує більшу гнучкість у реагуванні на умови та стан системи, а також дає змогу максимально збільшувати доступну потужність. Водночас подальше розширення залишається обмеженим через перевантаження енергомереж як в Україні, так і в сусідніх країнах ЄС. Окрім того, є ризик, що міжсистемні з'єднання не зможуть забезпечити електроенергією тих, кому вона найбільше потрібна, оскільки російські атаки на енергетичну інфраструктуру все більше відокремлюють добре забезпечені енергією західні регіони України від ближчих до фронту східних, у яких часто виникає дефіцит.

За останній рік Україні також вдалося значно збільшити потужності для зберігання енергії. ДТЕК, найбільша приватна енергокомпанія України, у вересні 2025 року відкрила перший у країні [комплекс систем зберігання енергії](#) потужністю 200 мегаватів (МВт), що здатна накопичувати 400 мегават-годин (МВт-год) електроенергії. У комплекс входять шість об'єктів у різних частинах країни, які разом можуть забезпечувати електроенергією 600 тисяч домогосподарств упродовж двох годин, що посилить безпеку електропостачання та поліпшить можливості для балансування системи. Просуваються вперед і проєкти з вітрової генерації; нині ведеться будівництво нових об'єктів загальною потужністю понад 700 МВт, включно з другою чергою [Тилігульської вітрової електростанції](#) ДТЕК на узбережжі Чорного моря потужністю майже 400 МВт, введення якої в експлуатацію заплановане на кінець 2026 року.

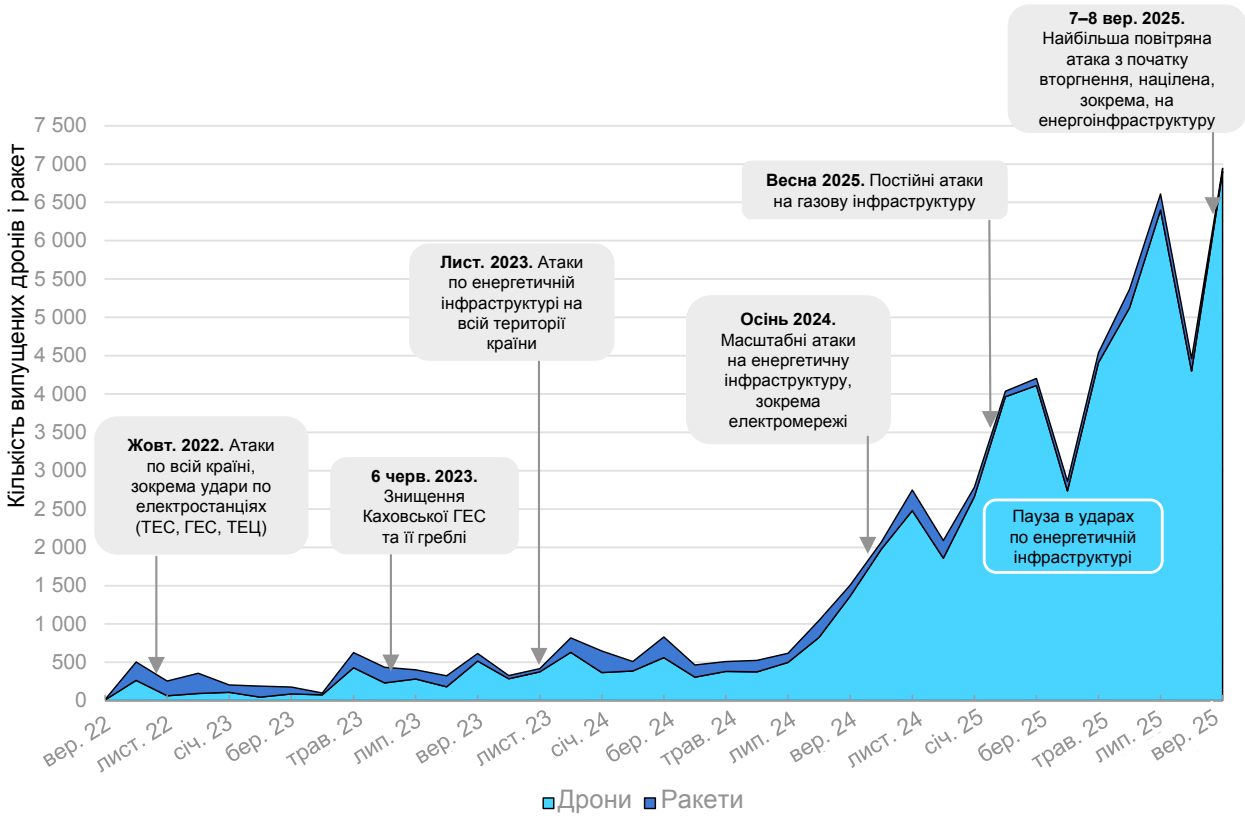
Перед початком жовтня 2025 року Міністерство енергетики України передбачало, що до опалювального сезону буде доступно [17,6 ГВт потужності електрогенерації](#). Взимку 2023-2024 років пікове навантаження сягало 18 ГВт, а під час опалювального сезону 2024-2025 років споживання електроенергії знизилося до [16,5 ГВт](#), що було спричинено, головним чином, помірнішими температурами. Водночас, якщо зима буде холоднішою ніж зазвичай, споживання може зрости до 18 ГВт і більше.

Окрім того, ситуація постійно змінюється, оскільки росія продовжує атакувати енергетичну інфраструктуру, попри призупинення таких ударів навесні. За повідомленнями Міністерства енергетики, з березня по вересень 2025 року через російську агресію сталося 3100 перебоїв у роботі електроенергетичної системи України.

Віднедавня атаки активізувалися відповідно до сезонної закономірності, що усталилася за час війни. 7-8 вересня 2025 року росія здійснила [найбільшу повітряну атаку проти України](#) з початку повномасштабного вторгнення в лютому 2022 року, яка мала значні наслідки для енергетичної інфраструктури. Під час цієї атаки 19 дронів серйозно пошкодили нещодавно відновлену [Трипільську теплову електростанцію](#), яка вже була зруйнована навесні 2024 року. Протягом вересня росія продовжувала посилювати свою кампанію з використання безпілотників проти енергетичної інфраструктури, застосувавши майже [6900 дронів](#), що значно перевищує масштаби атак 2024 року. 10 жовтня 2025 року відбувся черговий масований удар по енергетичній інфраструктурі в різних регіонах України,

унаслідок якого були серйозно пошкоджені кілька теплових електростанцій у Києві й 800 000 мешканців міста залишилися без електроенергії.

Російські удари по Україні за типом зброї по місяцях

IEA. CC BY 4.0.

Джерела: аналіз MEA на основі масиву даних з [kaggle \(2025\) щодо масованих ракетних ударів по Україні, укладеного Петром Іванюком](#) та публічних заяв Міністерства оборони України та українського уряду про дроніві та ракетні атаки.

Видобуток газу теж істотно відновився, але нові атаки спричинили суттєвий дефіцит газопостачання

Природний газ відіграє суттєву роль у забезпеченні постачання теплової та електричної енергії в Україні, а газові електростанції є важливим джерелом гнучкості для енергосистеми. Подібно до електроенергетичного сектору, газова інфраструктура теж зазнала сильних пошкоджень унаслідок ракетних і дронівих атак.

На початку 2025 року газова галузь України піддавалася серйозним атакам, що призвело до [втрати 40 % видобутку](#), тимчасових зупинок підприємств і потреби в збільшенні імпорту газу для задоволення попиту під час прийдешнього опалювального сезону. Рівень запасів уже був низьким порівняно з минулими роками (у квітні 2025 року він був на 80 % нижчим, ніж у 2024 році). Напередодні літа, Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» оголосила про ціль накопичити у сховищах [13,2 млрд кубометрів газу](#) у 2025 році. Це перевищувало

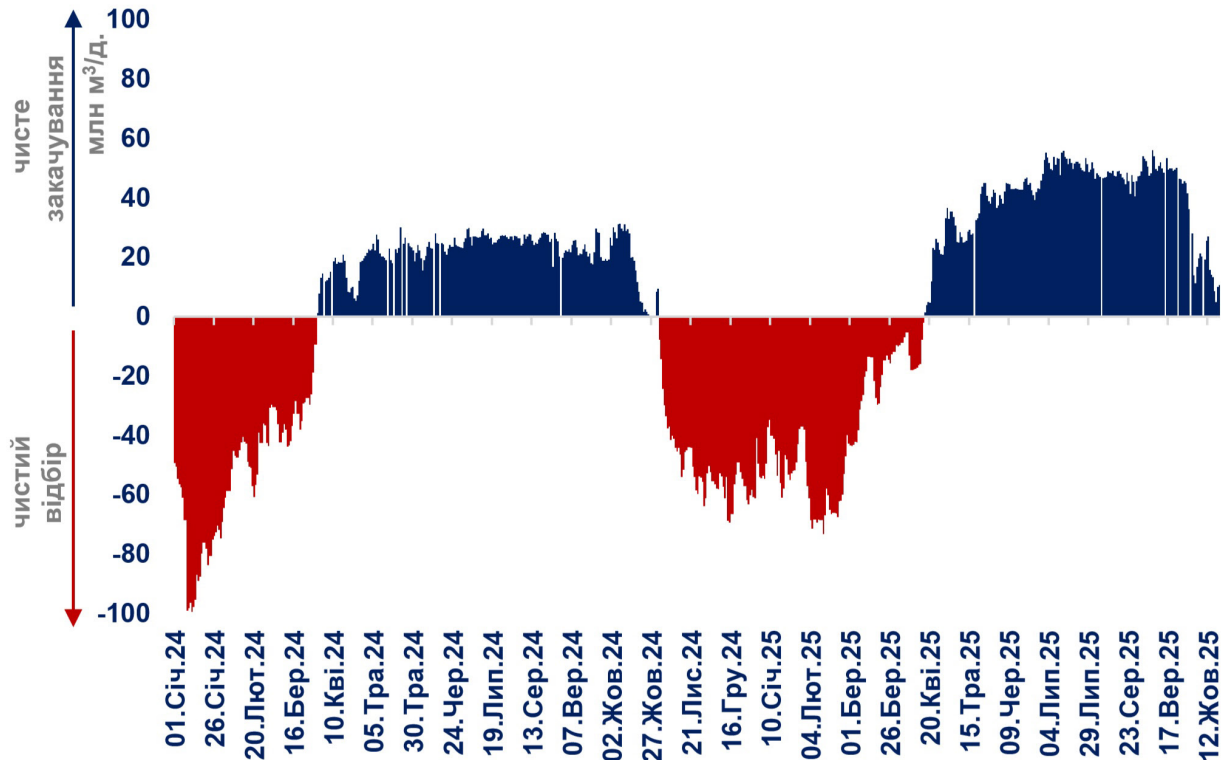
обсяги зберігання 2024 року (12,8 млрд м³) і означало, що потреба в імпорті становитиме щонайменше 4,6 млрд м³ газу.

З квітня по вересень 2025 року сумарний обсяг закачування газу у сховища збільшився на 70 %. Завдячуючи такому істотному зростанню, станом на 16 жовтня 2025 року наповненість сховищ (включно з буферним газом) була дуже близькою до цільового показника і становила 13 млрд м³. Більша частина обсягів надійшла з Угорщини, Польщі та Словаччини, але Україна також почала шукати можливості імпортувати скраплений природний газ (СПГ) зі США як ще одну альтернативу. До вересня через Литву та Польщу було поставлено близько 400 млн кубічних метрів американського СПГ, і до кінця 2025 року плануються додаткові поставки.

Для закупівлі цього газу Україні довелося покладатися на позики та гранти, зокрема на кредит Європейського банку реконструкції та розвитку (ЄБРР) у розмірі [500 мільйонів євро](#) під гарантію Європейської Комісії, позику Європейського інвестиційного банку (ЄІБ) на [300 мільйонів євро](#), і [грант на 83 мільйони євро](#) від Норвегії.

Україна змогла використати весну і літо як можливість для повного відновлення обсягів видобутку, проте 3-4 жовтня 2025 року росія здійснила свою найбільшу атаку на газову інфраструктуру України з початку повномасштабного вторгнення, завдавши серйозної шкоди видобувальним об'єктам Харківської та Полтавської областей. За даними урядових джерел, унаслідок цієї атаки наразі виведені з ладу майже 60 % газовидобувальних потужностей. У результаті іншої атаки 16 жовтня були додатково пошкоджені об'єкти газовидобутку на сході України та газопереробний завод. Нафтогазу вдалося швидко одержати кредит від Ощадбанку на 62 мільйони євро для подальшого імпорту газу і зараз він веде переговори з ЄБРР та іншими організаціями про надання додаткових позик і грантів. Однак, якщо росія продовжить атакувати газовидобувну інфраструктуру з такою ж інтенсивністю, Україна, можливо, буде змушена збільшити свою залежність від імпорту, адже до березня 2026 року їй буде потрібно одержати додаткові 4,4 млрд кубічних метрів газу, щоб пройти нинішній опалювальний сезон. Якщо температура взимку буде нижчою, ніж очікується, дефіцит газу збільшиться ще сильніше.

Сукупний обсяг закачування та відбору газу в Україні, січень 2024-вересень 2025 рр.

IEA. CC BY 4.0.

Джерела: [Aggregated Gas Storage Inventory](#) (2025).

Тим часом сектор централізованого теплопостачання в Україні, який великою мірою покладається на використання природного газу для нагріву води, теж залишається однією з основних цілей. До кінця 2024 року були атаковані [щонайменше 18 теплоелектроцентралей](#), понад 800 котельень і 354 кілометри теплотрас. З наближенням нового опалювального сезону росія почала завдавати ударів по менших теплоелектростанціях (ТЕС) і теплоелектроцентралях у прифронтових районах.

Шість заходів можуть допомогти поліпшити енергетичну безпеку України до нового опалювального сезону

Найкращим методом захисту критичної енергетичної та цивільної інфраструктури України залишається протиповітряна оборона. Проте є й інші кроки, які можна здійснити для посилення енергетичної безпеки України напередодні та під час майбутньої зими. МЕА пропонує для України та її партнерів шість основних заходів, спрямованих на подолання поточних викликів енергетичної безпеки.

Рекомендація 1. Посилити захист критичної енергетичної інфраструктури та продовжувати поліпшувати ланцюжки постачання обладнання

Для збереження потужностей цієї зими життєво важливим є зміцнення безпеки критичної енергетичної інфраструктури по всій Україні. Потужним методом забезпечення ключових об'єктів енергетики може слугувати стратегія багатозарової оборони, за якої протиповітряне прикриття поєднується із заходами пасивного захисту. Україна вкладається в [легкий пасивний захист](#), як-от габіони, мішки з піском та антидронові сітки, а також у другий рівень захисту, коли навколо важливих об'єктів інфраструктури, таких як підстанції та автотрансформатори, зводяться залізобетонні конструкції. У поєднанні з протиповітряною обороною ці заходи допомогли успішно відбити деякі нещодавні атаки. Однак потрібні подальші інвестиції, оскільки росія продовжує вдосконалювати свої стратегії нападу та збільшує кількість застосовуваних безпілотників і ракет.

Також не втрачає своєї важливості й робота з оптимізації ланцюжків постачання ключового енергетичного обладнання, оскільки регулярні атаки збільшують потребу в частих ремонтах, а пристосовані до нестандартного використання деталі зношуються швидше. Логістика, пов'язана із замовленням і постачанням критично важливих запасних частин, транспортних засобів та обладнання залишається ускладненою через адміністративні та регулятивні перешкоди, проблеми сумісності обладнання та прогалини у фінансуванні. З огляду на важливість постійного імпортування і доставляння запасних частин, Україна має й надалі проводити оцінку того, які з матеріалів, що вже є в країні, можна пристосувати для використання, водночас тісно співпрацюючи з міжнародними партнерами, як-от Фонд підтримки енергетики Енергетичного Співтовариства та [Координаційна група з енергетики G7+](#), з метою пришвидшення поставок і пошуку постачальників. Деякі ключові прогалини можна також закрити, відкоригувавши механізми фінансування таким чином, щоб вони покривали не лише обладнання, але також і доставку, установлення і технічне пристосування.

Крім того, накопичення резервів запасних частин і транспортних засобів дозволило б Україні з більшою гнучкістю реагувати на зміни характеру атак. Наявність стратегічних запасів, як в Україні, так і в сусідніх країнах, могла б прискорити доставку аварійного обладнання, водночас гарантуючи, що не всі запаси будуть досяжні для російських ударів. Нарешті, досягти швидшого потрапляння необхідного обладнання в пункти призначення можна було б завдяки посиленню координації між суб'єктами енергетичного сектору України й Державною митною службою щодо очікуваних поставок нового обладнання та коригування регулятивних норм, особливо тих, що стосуються енергетичного обладнання подвійного призначення.

Рекомендація 2. Продовжувати нарощування і децентралізацію електропостачання

Росії складніше і дорожче атакувати вітрові турбіни та малі газові установки, ніж, наприклад великі, більш централізовані електростанції. Таким чином, продовження децентралізації електроенергетичної системи та розвиток розподіленої генерації зміцнюють енергетичну безпеку України й роблять

електромережу стійкішою до атак. Цю тезу розкрито в дорожній карті МЕА [Посилення України шляхом децентралізації енергетичної системи](#), у якій наголошується на визначальній ролі розподілених енергоресурсів у подоланні дефіциту електроенергії та, водночас, у посиленні стійкості й гнучкості енергетичних систем України.

Протягом року, що минає, підприємства й домогосподарства продовжували нарощувати виробництво електроенергії за рахунок розподіленої газової електрогенерації, великих дизельних генераторів і сонячних фотоелектричних систем, що відображає послідовний рух у бік децентралізованої енергетики як інструменту, що може забезпечити стабільне постачання електроенергії. Одночасно з тим, дедалі важливішу роль у зміцненні енергетичної безпеки України відіграють акумуляторні батареї та системи зберігання енергії, особливо під час надзвичайних ситуацій і перебоїв у роботі електромереж.

Пришвидшення темпів інвестування приватним сектором у розподілені енергетичні ресурси, зокрема акумуляторні батареї, допомогло б Україні ще більше диверсифікувати її електроенергетичний мікс і швидко підвищити стійкість системи. Важливу роль у підтримці енергетичного сектору України можуть відігравати такі механізми, як державний Експортно-інвестиційний фонд Данії (EIFO), який [підтримує Тилігульську ВЕС ДТЕК](#), і [Механізм зниження ризиків відновлюваної енергетики](#) ЄБРР і Європейської Комісії, що створюють можливості для невідкладних інвестицій у критичну інфраструктуру та роблять великомасштабні проєкти у сфері розподіленої енергетики комерційно привабливими шляхом зниження ризиків.

Рекомендація 3. Продовжувати оптимізувати використання з'єднань з європейською електромережею з одночасною стабілізацією внутрішніх мереж

З моменту синхронізації України з європейською електромережею в березні 2022 року відбувається постійне збільшення потужності для транскордонної торгівлі електроенергією, тоді як перехід на щотижневі обчислення з червня 2025 року покращив гнучкість у діапазоні декількох сотень мегават. Завдяки цьому оператори системи передачі дістали змогу реагувати на умови роботи системи в режимі реального часу та максимально використовувати можливості для імпорту електроенергії в періоди пікового навантаження та для її експорту, коли генерації достатньо.

Попри це, реалістичні варіанти збільшення пропускної здатності міжсистемних з'єднань понад поточний рівень видаються обмеженими в короткостроковій перспективі. Транскордонна пропускна спроможність обмежена переважністю мереж як в Україні, так і в сусідніх країнах ЄС. У короткостроковій перспективі слід зосередитися на максимальному використанні наявної інфраструктури, подальшому вдосконаленні регулятивних норм для оптимізації розрахунків потужності та розвитку можливостей розподіленої генерації на додачу до використання міжсистемних з'єднань для підвищення стійкості в періоди пікового попиту. Одночасно з тим Україні та її європейським партнерам потрібно працювати разом над усуненням вузьких місць у своїх мережах передачі, щоб розблокувати можливість для міждержавного обміну додатковими потужностями. У найближчі кілька років

надзвичайно важливим і корисним для подальшої інтеграції буде прискорення реалізації проєктів щодо розбудови мережевої інфраструктури в усьому регіоні.

Тим часом суб'єкти електроенергетичного сектору мають сигналізувати партнерам України та інвесторам, що регуляторна стабільність, прозорість і сильне корпоративне управління залишаються пріоритетами, попри гострі виклики, пов'язані з російськими атаками. Підтримка та зміцнення корпоративного управління в українських енергокомпаніях відповідно до стандартів ОЕСР і ЄС забезпечить передбачуваність і співпрацю — два основні складники для розв'язання проблем у сфері енергетичної безпеки.

Рекомендація 4. Продовжувати заповнення газосховищ, диверсифікувати імпорт та купувати розумно

Для того щоб Україна могла повністю задовольнити свої потреби в газі протягом зимового періоду, можуть бути вжиті додаткові заходи, що дозволить гарантувати енергетичну безпеку країни. Подальше збільшення обсягів газу у сховищах допомогло б запобігти кризам постачання взимку. Фізичне укріплення критичної газової інфраструктури також є надзвичайно важливим для забезпечення стабільного газопостачання протягом усієї зими. Величезні українські підземні сховища газу є стійкими до атак, але наземні об'єкти, як-от компресори, залишаються вразливими. Одночасно з цим ризики, зокрема спричинені пошкодженнями інфраструктури, може зменшити співпраця з багатьма постачальниками та використання різних маршрутів імпорту, як-от, наприклад, «Вертикального коридору» чи [литовсько-польських газових інтерконекторів](#). Першочергове зміцнення ключової опалювальної інфраструктури та заохочення до створення резервних систем на місцях теж допомагатимуть зберегти постачання під час перебоїв.

Великі обсяги українських газосховищ теж відкривають можливості, які можна використати з максимальною вигодою, закупаючи газ у періоди низьких цін та уникаючи постановки жорстких цілей щодо обсягів зберігання, і водночас управляючи ціновими ризиками за допомогою хеджування й довгострокових контрактів. Укладання угод про зберігання більших обсягів газу в Україні з країнами й трейдерами теж допомогло б покращити стабільність системи зберігання, одночасно забезпечуючи наявність додаткових обсягів газу, які буде можливо викупити, якщо Україна цього потребуватиме. Якщо партнери України зможуть спільними зусиллями домогтися зниження премії за ризик, пов'язаної зі зберіганням, це може активізувати закачування газу у сховища й допомогти Україні впоратися з невизначеністю щодо газопостачання взимку. Для всіх цих заходів — від зміцнення інфраструктури до закупівлі газу для закачування у сховища — вирішальне значення матиме постійне міжнародне фінансування від партнерів України.

Одночасно із вказаним вище, вжиття заходів із підвищення ефективності може допомогти управляти споживанням газу, а наявність надійних планів на випадок надзвичайних ситуацій — забезпечити виконання енергетичних пріоритетів у періоди пікового споживання або у випадку дефіциту постачання.

Рекомендація 5. Підготувати резервні варіанти для опалення взимку та продовжувати децентралізацію

Забезпечення резервних варіантів опалення для громадян узимку є надзвичайно важливим, особливо на сході, де атаки мають концентрований характер, а також у сільській місцевості. Поряд із невеликими когенераційними установками ключову роль відіграють обігрівачі на зрідженому нафтовому газі, дров'яні та вугільні печі, і запаси палива до них. Холодніша, ніж у середньому, зима в поєднанні з подальшими ударами поглибить основні слабкі місця в системі централізованого тепlopостачання України, як-от старіння інфраструктури та зростання неефективності.

Децентралізація також відіграє важливу роль в питаннях опалення. Домогосподарства та підприємства [почали встановлювати водонагрівальні котли на біомасі](#) й теплові насоси, особливо в невеликих містах. Використовуючи їх у поєднанні з когенераційними установками муніципального рівня, які можна використовувати як для резервного виробництва електроенергії, так і для опалення, селища та міста України можуть посилити стійкість своїх систем і знизити залежність від великих теплових електростанцій, які залишаються вразливими до російських атак.

Рекомендація 6. Продовжувати координацію зусиль між Україною та її партнерами для задоволення нагальних потреб

Українська енергосистема стикається з викликами впродовж усього року, але взимку її вразливість зростає. Поки уряд та енергетичні компанії України наполегливо працюють над захистом, підтриманням і відновленням доступу до енергопостачання, партнерам України слід намагатися оптимізувати координацію зусиль і забезпечити Україні необхідну підтримку для здійснення наведених вище рекомендацій. Міжнародні фінансові організації, уряди країн-партнерів, неурядові організації та учасники енергетичної галузі мають тісно співпрацювати для усунення як безпосередніх ризиків, так і середньострокових викликів, з якими Україна стикається в електроенергетичному, газовому й теплоенергетичному секторах.

Ця зима, імовірно, буде важкою, і Україні доведеться використовувати всі можливі способи, щоб зберегти для своїх громадян доступ до електроенергії та опалення. Ця робота вже провадиться, але для подальшого зниження основних ризиків і посилення стійкості Україна та її партнери повинні продовжувати здійснювати проактивний моніторинг ситуації, швидко оцінювати потреби, що змінюються, і бути готовими діяти швидко, якщо це буде потрібно.

Подяки, співавтори та учасники

Цей звіт було розроблено й укладено Талею Ватман, програмним менеджером Каспійського та Чорноморського регіону, за участю Терези Гебгарт, Денніса Гесселінга, Герґелі Мольнара, Жака Варіше та Оттавії Валентіні.

Цінні коментарі, зворотний зв'язок і поради надавалися іншими керівниками та численними колегами з МЕА, зокрема Мері Ворлік, Тімом Гульдом, Алі Саффаром і Пабло Гевія-Кохом.

Редагування цього звіту виконала Джулія Горовіц.

Дякуємо відділу з комунікацій і цифрових технологій МЕА за допомогу в підготовці цього звіту та матеріалів для вебсайту. Окрему подяку висловлюємо Джулії Горовіц, яка відредагувала цей звіт, а також Джетро Муллену, Астрід Дюмонд і Грейс Гордон.

International Energy Agency (IEA)

Ukrainian translation of *Ukraine's Energy Security*.

This report was initially written in English. While every effort has been made to ensure that this translation is as accurate as possible, there may be some slight differences between this and the original version.

This work reflects the views of the IEA Secretariat but does not necessarily reflect those of the IEA's individual member countries or of any particular funder or collaborator. The work does not constitute professional advice on any specific issue or situation. The IEA makes no representation or warranty, express or implied, in respect of the work's contents (including its completeness or accuracy) and shall not be responsible for any use of, or reliance on, the work.

Subject to the IEA's [Notice for CC-licensed Content](#), this work is licenced under a [Creative Commons Attribution 4.0 International Licence](#).

Unless otherwise indicated, all material presented in figures and tables is derived from IEA data and analysis.

IEA Publications
International Energy Agency
Website: www.iea.org
Contact information: www.iea.org/contact

Typeset in France by IEA - Original version: October 2025; Translation:
January 2026
Cover design: IEA

iea

International
Energy Agency